

forslag: Hvor længe kan Det Konservative Folkeparti forsvare med sin egen moral i behold at føre politik for udviklingsbistand i Danmark sammen med Venstre og ikke mindst Dansk Folkeparti? Det er et moralsk spørgsmål, som jeg synes burde trænge sig på i Det Konservative Folkeparti.

Nu kommer der så et forslag om at lave en global ramme på 0,5 pct. i løbet af 5-10 år. Det betyder altså, at vi får en sikkerhed for, at vi i fremtiden både får en ramme til den fattigdomsorienterede bistand og en ramme, hvis primære formål er at støtte projekter, som skal hjælpe udviklingslande med også at få en miljømæssigt bæredygtig udvikling, og at vi kan lave en freds- og stabilitetsindsats, hvor vi ikke tager pengene fra den fattigdomsorienterede indsats, men tværtimod bruger nogle penge, som er målrettet til dette formål.

Det er jo historisk set en udvikling, som stammer tilbage fra 1992, hvor man på Riotopmødet besluttede at opfordre de rige lande til ud over deres fattigdomsorienterede bistand også at yde en særskilt miljøbistand. Den udfordring greb Danmark og oprettede en ramme til det, som man så også brugte til særskilt at sige: Vi ønsker derudover at yde en freds- og stabilitetsindsats i verden. Det synes jeg var en fornuftig måde at gøre det på, uagtet at en masse af opgaverne selvfølgelig hænger sammen og i deres praktiske løsning og udformning og udførelse skal tænkes sammen. Men at sikre, at finansieringen går til nogle forskellige funktioner, og at man vælger nogle indsatser ud fra det, er vældig fornuftigt.

Man kunne for vores skyld godt vælge at sige, at det skal være en stor, samlet ramme. Så skal vi bare finde nogle andre mekanismer, der sikrer, at der stadig væk er en meget stor procentdel, der går til den fattigdomsorienterede bistand og ikke til opfyldelse af de mere snævre danske interesser og deres udformning. Det vil vi meget gerne diskutere, men vi vil ikke acceptere, at den argumentation bliver brugt som begrundelse for helt at afvise diskussionen om bistandens størrelse og dens konkrete anvendelse.

Derfor synes vi sådan set, det er et ganske glimrende forslag. Vi så gerne i SF, at vi sagde, at vi i Danmark godt kan undvære 2 kr. ud af hver 100 kr. til udviklingsbistand, sådan at der var plads til at bruge 1 kr. til fattigdomsorienteret udviklingsbistand og 0,5 kr. til miljøindsats i ulandene, som vi jo selv ville tjene ganske meget på, og endelig 0,5 kr. til freds- og stabilitetsind-

satsen. Det ved vi godt der absolut ikke er nogen politisk realistisk mulighed for i øjeblikket, men vi ser det radikale forslag som en klar udvikling i retning af det, vi går efter, og som et meget stort fremskridt i forhold til, hvordan tingene er i dag. Og på den baggrund synes jeg, det er et glimrende forslag, som har vores fulde støtte.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg sad og hørte oppe på mit kontor, at hr. Jørn Jespersen kaldte det egoistisk, at man havde reduceret lidt på ulandsbistanden. Jeg mener ikke, det er egoistisk, at denne regering for de mennesker, som har bygget dette samfund op, mennesker på 50, 60, 70 eller 80 år, og som under den regering, som hr. Jørn Jespersen støttede, havde nogle kolossalt lange ventelister til sygehuse, så tog et par milliarder kroner fra ulandsbudgettet og førte dem over, således at ventelisterne drastisk gik ned, så ingen dansker skal vente over 2 måneder på at få en ny hofte, et nyt hjerte eller en anden operation, men er garanteret at kunne blive opereret på et privat eller et offentligt hospital eller på et hospital i udlandet. Er det virkelig det, hr. Jørn Jespersen kalder egoistisk?

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo en af de gode ting ved hr. Helge Adam Møller, at han er i så god kondition, at han altid kan nå at forlade sit kontor og løbe ned i salen og stille spørgsmål til taleren. Det er bare en skam, han ikke altid får tænkt sig om på vej ned.

Det, der er problemet i den her sammenhæng, er jo, at man tager en svag gruppe og spiller ud mod en anden svag gruppe. Det er sådan typisk del og hersk-taktik, som vi har set mange gange. Men jeg synes, det er uanstændigt.

Jeg synes, det er umoralsk, og jeg synes, det er superegoistisk af en regering at sige, at for at skaffe penge til sundhedsvæsenet i et af verdens rigeste lande – og så kan vi diskutere den konkrete udformning af ventetidsgaranti og sådan noget, men det hører ikke til den nuværende debat – er den eneste måde, man kan finde på at skaffe de penge på, at skære ned i fattigdomshjælpen til de fattigste mennesker i hele verden.

Det er usselt, og det er egoistisk, og det er uanstændigt, og jeg tror, der er mange såkaldt borgerlige, anstændige mennesker, der også synes, at nu må det snart holde op, nu *må* det høre